

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

на деветнадесети септември две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНКА КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар : Анна Василева

Прокурор :

като разгледа докладваното от Съдията АНДело № 210 по описа за 2019г., за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивно административнонаказателно производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С.И.К., ЕГН – ***** *** чрез адвокат Д М от АК – Шумен против Наказателно постановление № 37-0000212/17.05.2019г. на Началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ град Разград, с което на жалбоподателя на осн. чл. 93, ал. 1 т. 1 от Закона за автомобилните превози е наложена глоба в размер на 2 000.00 лв., за нарушение на чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ. Жалбоподателят счита наказателното постановление за неправилно и незаконосъобразно. В жалбата К. сочи, че не е извършено нарушение на материалния закон. Твърди, че само е изпробвал камиона, това бил първия му работен ден във фирмата и е отивал да зареди гориво на бензиностанцията. Сочи, че в момента на проверката не е извършвал обществен превоз на товари. Оспорва фактическите основания изложени в акта. Счита, че актосъставителя не е извършил проверка на фактическата обстановка при установяване на нарушението. Развива подробни доводи какво според него е „обществен превоз“ и „превоз на товари“. Намира, че следва да намери приложение нормата на чл.93, т.8 от НК – „маловажен случай“. Моли наказателното постановление да бъде изцяло отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата чрез процесуалния си представител адв.Маринчев.

За въззиваемата страна – Областен отдел „Автомобилна администрация“ гр.Разград не се явява представител. С изпращане на жалбата по реда на чл.60 от ЗАНН ангажира становище за потвърждаване на наложеното наказание.

За РП-Исперих уведомени, не се явява представител и не вземат становище по жалбата и атакувания административен акт.

Съдът след преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установена следната фактическа обстановка: На 18.04.2019 година С. И К. подписал трудов договор № 620 с „Н***“ ЕООД с.Загориче, като приел да изпълнява длъжността „Шофьор тежкотоварен автомобил – 12 и повече тона“. След като проверил поверения му автомобил, С.К. тръгнал с него да го зареди с дизелово гориво до бензиностанция в гр.Исперих. На връщане към с. Загориче, в центъра на с.Лъвино, служители на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – свидетелката М.М. и Х М спрели за проверка управляваният от жалбоподателя С.И.К. състав от ППС състоящ се от влекач „Скания ПЛА“ с рег.№ Н **** ВТ, категория ППС N3 и полуремарке с рег.№ Н **** ЕК от категория ППС „О4“, който принципно осъществявал обществен превоз на товари – в момента на проверката без товар, пътуващ по маршрут от гр.Исперих до с.Загориче. Проверяващите установили, че водачът С К. извършва превоза, като в момента на проверката е без попълнен пътен лист за дата 18.04.2019г. по образец (приложение № 11). Свидетелката М. съставила АУАН за констатираното административно нарушение. Жалбоподателят подписал акта без възражения. Въз основа на АУАН АНО издал и атакуваното НП.

Разпитаната в хода на производството пред настоящата инстанция актосъставител М.М. очертава фактическа обстановка, идентична с описаната в АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление.

Описаната обстановка се потвърждава и от документите, съдържащи се в административнонаказателната преписка, както и от представените в хода на съдебното дирене от

жалбоподателя трудов договор № 620/18.04.2019г., пътен лист № 0000000856 от 18.04.2019г., служебен бон от 18.04.2019г. и фактура № 4000015762 от 18.04.2019г.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законноустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване адм. акт.

Разгледана по същество е основателна.

Наказателното постановление, както и Актът за установяване на административно нарушение, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган. В изпълнение на задълженията си да извърши цялостна проверка на обжалваното НП относно неговата законосъобразност, съдът намира, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Налице е съществено противоречие между описанието на допуснатото от водача нарушение и посочената като нарушена правна норма от една страна и приложената санкционна норма от друга страна, с което е нарушена разпоредбата чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН. Нормата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗавП предвижда да се санкционира онзи водач, който извършва обществен превоз на пътници *без редовно издадени документи*, предвидени в закона или подзаконовите актове по неговото прилагане, т.е. тези документи трябва да липсват въобще. Същевременно както в АУАН, така и в НП фактическата обстановка е описана по следния начин : „Водачът С.К. извършва превоза, като *в момента на проверката* е без попълнен пътен лист за дата 18.04.2019г.“. Посочената като нарушена правна норма – чл. 89 т. 4 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ въвежда задължение за водачите на ППС *да представят при проверка* попълнен пътен лист по образец (приложение № 11). За неизпълнението на това задължение ЗАП предвижда специална санкционна норма – тази на чл. 93 ал. 2, която сочи, че водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз на пътници и товари и *не представи в момента на проверката* издадения лиценз, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 500.00лв. В тази насока е налице и несъответствието, за което се спомена по-горе – неправилно водачът е санкциониран по разпоредбата на чл. 93 ал. 1 т.1 ЗавП, вместо по чл. 93 ал. 2 ЗавП, а то по своя характер засяга правото на защита на наказаното лице, защото не става ясно за кое именно негово поведение бива наказано - за това, че изобщо няма издаден изискуемия се пътен лист или за това, че има, но не представя такъв в момента на проверката. С оглед и на разликата в размера на предвидените за всяко от двете отделни нарушения наказания, това несъответствие съставлява и неправилно приложение на материалния закон, което налага отмяната на наказателното постановление.

За пълнота на изложението съдът счита, че следва да отбележи и следното: Нито при съставяне на акта, нито при издаването на НП, е изяснена в пълнота фактическата обстановка. Не става ясно поради какви причини проверяващите са приели, че водачът извършва обществен превоз на товари по смисъла на § 1 т. 1 б.“а“ ДР на ЗавП, при положение, че още в хода на проверката е станало ясно, че водачът извършва превоз на товар за собствена сметка по смисъла на § 1 т. 4 б.“а“ ДР на ЗавП и чл. 9 НАРЕДБА № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, в случая заредено дизелово гориво. В АУАН е отразено, че към момента на проверката автомобилът е бил без товар, самият водач е обяснил на проверяващите, че е ходил да зарежда гориво, т.е. извършвал е „превоз на товари без заплащане и формиране на печалба, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети въз основа на договор за лизинг или за наем пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът“. Обстоятелството, че водачът не е бил поставил на предното стъкло на превозното средство от дясната страна изискуемата се от разпоредбата на чл. 19 ал. 1 НАРЕДБА № Н-8 от 27.06.2008 г. табела с надпис "Превоз за собствена сметка" е по-скоро предпоставка за търсене на административнонаказателна отговорност именно за това нарушение и за непредставяне на изискуемите се документи при извършване на превоз на товари за собствена сметка, но не и факт, от който може да се направи извод, че водачът извършва обществен превоз на товари. Изводът на актосъставителя в тази насока, който се потвърди и от нейните показания в съдебно заседание, е неправилен и е попречил за изясняване на фактическата обстановка в пълнота. Това несъответствие между установената фактическа обстановка и посочената в АУАН и НП нарушена правна норма – чл.89 т. 2 НАРЕДБА № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България, вместо чл. 18 НАРЕДБА № Н-8 от 27.06.2008 г., също е неправилно приложение на материалния закон и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Следва да се има предвид, че административно-наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост на процедурата и липса на произвол. В конкретния случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно посочените правни норми да опишат точно и ясно самото нарушение, включително и да конкретизират точно и изчерпателно и текстовете от закона, които са били нарушени. Изпълнението на това задължение е от огромно значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи коя точно правна норма е нарушена от него, и с кое му поведение е сторено това, за да организира защитата си в пълен обем, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административното право. Отделно от това неизпълнението на тези задължения от страна на наказващия орган поставя в невъзможност и съдът да прецени законосъобразността по същество на атакувания акт.

Гореизложеното сочи, че при издаването на обжалваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, не е приложен правилно материалния закон и НП като незаконосъобразно следва да се отмени, поради което и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление /НП/ 37-0000212/17.05.2019г. на Началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ град Разград, с което осн. чл. 93, ал. 1 т. 1 от Закона за автомобилните превози, на С.И.К., ЕГН – ***** ** е наложена глоба в размер на **2 000.00 лева**, за нарушение на чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ., като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Административен съд – Разград.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :